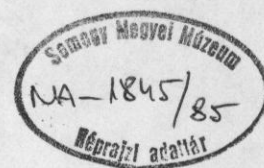

R É G I F A L U S I P A J Z Á N M E S É K .

G Y Ű J T Ö T T E :

ö z v . P I N T É R N É . B A L O G H L I D I A .

A Z 1985. É V I

X X X I I I . O R S Z Á G O S N É P R A J Z I É S N Y E L V J Á R Á S I
G Y Ű J T Ő P Á L Y Á Z A T R A .

B E V E Z E T Ő.

Ezt a 13. pajzán, régi falusi mesét szülőfalumban kapolyon hal-
lottam, még a huszak évek végén, egy idős bácsitól, aki velünk
dolgozott a vasutnál. A pályát saraboltuk és ebédszünet alatt min-
dig megkértük a bácsit: - Csörge bácsi, meséljen nekünk valamit!
Ő kifogyhatatlan volt az ilyen mesék mondásában.

Fiatal leány létemre, kicsit elpirulva halgattam a meséket, de
annál nagyobb kíváncsisággal. Bele is vésődtek valamelyik agyte-
kervényembe ugyannyira, hogy még ma is előbukkan hol egyik, hol
másik, amit én azonnal leírok. Most ezekből küldök egy csokorra
valót. Ha érdeemesnek találják őket, akkor majd jövőre folytatom
a beküldését, mivel ez Somogyhoz fűződő téma.

Az utobbi években nem küldtem pályázatot Kaposvárra, mert ugy
éreztem hogy Együd Árpád halála és Knézy Judit eltávoztása után,
nem igényelték az irásaimat. Most hogy kaptam pályázati felhívást,
próbára elküldöm ezeket a meséket. Én a platinás, szegecselt tom-
perommal, adatgyűjtésre elmenni már nem tudok, csak amiket a saját
visszaemlékezésemből letudok írni, azzal rendelkezem!

Nagy öröm volt számomra, hogy az Országos Néprajzi Társasági
XII- ik találkozózn résztvehettem Székesfehérváron.

Gyűjtötte : özv. Pintérné, Balogh Lidia. 73- éves
6 - ellemit végzett htb, parasztasszony .

Tihany. Visszhang u.l. sz. / 8237./

RÉGI FALUSI PAJZÁN MESÉK.

/ BIMLIÁS TÖRTÉNETEK./

A BÜBEESÉS.

A világteremtése után a hetedik napon, a tulfeszített munkába belefáradva, elcsigázva, pihenni tért a Teremtő Atya. Kényelme-
senn elhelyezkedett a trónszékében és mély álomba merült. Mikor
fölébredt megteremtette Ádámot és Évát. Felhatalmazta őket; hogy
minden teremtménnyel szabadon rendelkezzenek, kivéve; a Tiltott-
fának gyümölcséből nem ehetnek.

Minden kényelme meg volt az első emberpárnak. Az állatok is
elvoltak látva élelemmel és itallal. Egyszer ahogy sétált kéz
a kézben, Ádám és Éva a Paradicsomban, a Tiltottfánn megszólalt
a kigyó, az Ők ágyékára mutatva ezt mondta:

- Ide nézzetek, milyen gyönyörű gyümölcs van ezen a fán! Ez a
Tudás fájja, ha ebből esztek olyanokká lesztek mint a Teremtő!
Ezt hallva Éva, leszakajtott egyet a fáról, meg kóstolta és az
Ádámnak is adott belőle. Ezután ezt mondta a kigyó:

- Amint látom nem igazságosan teremtett benneteket az Ur! Évát
nem fejezte be kellőképp, mert egy nyillás maradt rajta a
Ádámnak pedig egy felesleges loggót csinált, így hát nem vagytok
egyenlők! Ha az a loggó, Éva nyillásába volna, akkor lennétek
egyenlők, és az volna az igazságos!

Ádám és Éva kíváncsian hajtották félre a Fügefa levelet, mely
egyetlen ruházatokul szolgált. S ekkor látták hogy igazat beszélt
a kigyó. Kevés töprengés után ezt mondta Éva, Ádámnak:

- Ádám lelkem, Nem tudnánk ezt a hibát, mi ketten kijavit-
tani? Ne háborgassuk e-végett a Teremtőt, had pihenjen szegény.

- Nem bánom próbáljuk meg, - mondta- Ádám. Próbálgatták elől-
ről, majd hátulról, de sehogysem sikerült a felesleges loggót a
nyillásba illeszteni.

Egy közeli bokorból leselkedett a kigyó, látva az emberpár ügyet-
lenkedését, odament és azt mondta:

- Így nem boldogultok! Feküdjön le Éva hanyatt és tegye szét
a lábait, hogy a nyillás szabadon legyen, akkor sikerülni fog!
Szót fogadott Éva a kigyónak, az szerint cselekedtek és csaku-
gyan sikerült. Így mindegyik elégedett volt, egyenlőnek érezték
magukat. Hanem a kigyó ekkor sem maradt nyugton, oda lopakodott

és nyelvének fullánkjával megszúrta Ádám hátsófelét, melytől Ádám rántott egyet a hátsófelénn. Többször megismételte a kigyó a csipést és Ádám mindannyiszor rántott egyet a farán . Ez Évának nagyon kedvére volt , kedveskedve mondta Ádámnak :

- Ádám lelkem , jaj de nagyon jó ez így ! Emelgesd sűrűbben a hátsófeled ! Ádámnak is tetszett ez a művelet és szorgalmasan emelgette a farát . Ettől olyan viháncolást csinált Éva, hogy minden állat odacsődült a csodájukra .

A fatetején ugránczó mojompár , egy ideig figyelte őket hogy mit csinálnak, majd utánneozni kezdték őket. Ezt látva a többi állat is hasonlóan cselekedett.

Talán nem is történt volna semmi bajj, ha a macskák olyan nagygyonra bele nem merülnek . De olyan nagy nyávogást rendeztek hogy föl ébredt rá a Teremtő .

A nesz irányába elindult az Édenkertbe, ott aztán el ált még a lélelegzete is . Megbotránkozva látta hogy mit művel az ember pár és az állatok . Fel tekintett a Tiltott fára és látta hogy hiányzik róla a gyümölcs. Dörgő hangon kiáltotta :

- Azonnal takarodjatok ki a Paradicsomból !... Amiért megszegtétek a parancsomat, verejtékkal keressétek a kenyeret és fájdalommal szüljetek utódokat !

Hasztalan könyörgött Éva kegyelemért, hogy ne üzze ki őket az Édenkertből . A kigyó a bűnös, az beszélte rá őket a bűnre ! Hajthatatlan maradt a Teremtő . A kigyón úgy ált boszút, hogy le metélte a lábait, mert addig a kigyónak is lábai voltak , mint a gyikoknak .

Mikor le metélte a kigyó lábait, átkot mondott rá :

- Csuszó- mászó légy e- földönn ! Gyűlölettel nézzenek rád az emberek, a világ végezetéig !

Igy esett bűnbe az első ember pár ! Az emberiség azóta gyűlöli a kigyót, mert óvégette kell oly sokat dolgozni az emberiségnek !

NÓÉ APÁNK ÉS AZ ÖZÖNVIZ.

Az özönviz után mikor Nóé és családja kiszáltak a bárkából, Nóé hála áldozatot égetett az Ararát-hegyén, a megmenekülésükért. A Teremtőnek tetszett ez a hála áldozat, meg áldotta Nóé családját. Megparancsolta; hogy szaporítsák be a földkerekségét utódokkal! Megigérte; hogy többet nem bocsátt özönvizet a földre.

Este mikor lefeküdt Nóé, eszébe jutott az Ur parancsa, melyszerint be kell népesíteni a földet. Igen ám!...de az volt a bökkenő, hogy Nóé ebből már kiöregedett, a három fia mellé pedig, elfelejtettek asszonyoknak valót vinni a bárkába.

Másnap ismét fölment Nóé az Ararát hegyére, le térdelt az áldozat-tétel helyére és így fohászzkodott:

Teremtő Atyám könyörülj gyarló gyermekedenn! Kérlek; teremts a fiaim mellé asszonyokat, had szaporítsák be Ők a földet utódokkal! Meg halgatta az Ur, a Nóé kérését és így szólt:

- Jól van fiam, teljesítem kérésedet! Még ma este vezes föl e-helyre, egy disznót, egy kutyát, és egy bárányt. Igérem; reggelre mindegyik fiad mellett ott lessz a felesége! Khán fiadé fekete lesz, Sám - é vörös, Jofet- é szőkehaju lesz. De ne szólj erről a fiaidnak!

Megköszönte Nóé az Ur jóságát és elégedetten haza tért. Este föl vezette a három állatot a hegyre, ő pedig hazatérve lefeküdt.

Reggelre mind három fia mellett ott feküdt a felesége. Örömben nagy lakomát csaptak, Nóé úgy berugott hogy három Istent látott magaelőtt. Lakodalom után utnak bocsátotta Nóé a fiait. Egyik a keleti tartományban, másik a délibenn, harmadik pedig a nyugati tartományban telepedett le. Egyenlő nagyságu területet foglalhattak maguknak.

Idők multán, mikor érezte Nóé ereje fogyását, elindult a fiait meglátogatni. Elsőbenn az idősebb fiára talált. Annyi volt a gyermek, mint a rostalyuka. Egyik szutykosabb mint a másik. A menyé is maszatos volt, a házban minden rendetlenül hevert. Mindjárt tudta Nóé, hogy ez a disznótól származott. Ennek az ivadéka, mind rendetlen és szutykos. Tovább bandukolt Nóé, a közepső fiához Sám-hoz. Ennek vörös haja volt. Itt nagyobb rend volt és tisztább volt, csak az volt a bajj, hogy be nem ált a szájja. Állandóan szekálta a férjét, folyton morgott, járt a szája. Még Nóéra, az apósára is ráfordult, hogy az asztal mellett vegye le a kalapot a fejéről! Tudta Nóé, hogy ezt kutyából teremtette az Ur.

Pár napi pihenés után tovább indult Nóé , a legkisebb fia keresésére. Sok fáradságos bandukolás után rá talált . Ezeknél rend és tisztaság volt, s meled szeretettel fogadták Nóét. Szeretet és megértés áradt az egész lakásban.

Jáfet felesége szelid szóval babusgatta idős apósát . A gyerekek is jól neveltek és tiszták voltak. Nem locsogtak bele az idősebbek beszédébe , mint a mások unokák . Szeretettel csüngtek Nóén , ölelték, csókolták a szeretett nagyapát . Jáfet arcán meg elégedett mosoly ragyogott .

Itt tisztában volt Nóé , hogy a legkedvesebb fiának , a bárányból teremtett feleség jutott .

Egy heti pihenés után , cühölődni kezdett Nóé . Haza akart menni, mondván; hogy nem hagyhatja sokáig egyedül , az idős feleségét . De a fia és családja nem engedték el Nóét.

- Szó sem lehet arról, hogy el menjen !-mondták -. Nem hagyjuk magukra , öregségükben a szüleinket ! Elmegyek és elhozom anyámat is , itt nyugodt életüklesz, - mondta- Jáfet.

Másnap reggel kocsira ült Jáfet és elment az anyjáért . Halálukig ott éltek meg becsülésben és szeretetben .

A mai napig is meg ismerni hogy melyik asszony , milyen fajból való . A szutykos és rendetlen asszonyra azt mondják :

- " Olyan szutykos mint a disznó !"

A csahos szsörtőlődőre azt mondják :

2 " Olyan mint a csahos kutya !"

A rendes, szolid természetű asszonyra , azt mondják:

- " Olyan szelid mint a kezes bárány !"

Aki nem hiszi, járjon utána és bizonyítsa be, hogy nem így van!

A KÁNAI MENNYEGZŐ.

A mese szerint, mikor Jézus a földön járt, jöttében, keltében talált két krajcárt. A tizenkét jó ivó cimborájával be ment egy csárdába és ott jót mulattak a két krajcárért. Másnap volt az a nevezetes Kánai mennyegző, ahová Jézus is hivatalos volt a cimboráival. Mivel még az előző napi mulatás hatása sem mult el róluk, hamarosan nótázni kezdtek, ezt dalolták:

"Vörös bort ittam az este, angyalom, ragyogó csillagom.
Most is részeg vagyok tőle, angyalom, ragyogó csillagom!
A lábamon alig állok, mégis szeretnek a lányok.

Angyalom, csillagom, szeretem a bort!"

Ezután mindenkinek megjött a kedve, így aztán hamarosan ki ürült a boros hordó. Zugolódtak a vendégek a bor miatt.

Ekkor azt mondta Jézus:

-Töltsétek tele a hordót és minden üres edényt vízzel! Mikor megteltek az edények, Jézus borrá változtatta és meg kóstoltatta a násznaggyal. Aki nagyhangon mondta:

-Ennél jobb bort még sosem ittam! A vendégek szájtátva csodálkoztak ezenn. Utánna lett nagy dinom-dánom lakodalom. Jézus is táncra perdült Mártával, olyan ropogós csárdást jártak, csakugy porzott tőle Kánaán földje.

Ekkor lángolt föl Judásban a féltékenység. Látva Jézus csodattét, tudta hogy Márta Jézust szereti, pedig Ő is titokban imádta Mártát. Ezért bosszút forralt Jézus ellen. Elment a Zsidópapokhoz és elárulta Jézust Harminc ezüst pénzért. De nem volt öröme a pénzben, tudta hogy Jézus barátai bosszút álnak rajta, ezért félelmében fölakasztotta magát.

Tudta Jézus hogy hamarosan megölik Őt, ezért Husvét előtti csütörtökön, elküldte a két legjobb barátját Pétert és Jánost, hogy öljk le a Páskabarányt és készítsék el. Utoljára enni akar a Páskabarányból.

Elment Péter és János, a megparancsolt helyen elkészítették a finom báránypörköltet. Odahivta Jézus mind a tizenkét barátját, hogy részt vegyenek az Ő legénybucsuján. Mikor jól belakott a finom pörköltből, elővette a boros butykost az asztal alól és minden poharat tele töltötte borral. Mikor fölvette a poharat, ezt mondta:

-Ahogyan ez a bor kiöntetett, azonképp ontják ki az én vérem is tiértetek! Ezért, igyatok belőle mindnyájan, és ezt cselekedjétek majd, az én emlékezetemre! Azóta isznak a jó hívő emberek olyan sok bort! És még azon az estén elfogták Jézust.

A hatalmát féltve Pilátus , keresztthalálra ítélte . Pénteken végrehajtották az ítéletet, utána sziklasirba zárták és fegyveres katonákkal őriztették , nehogy el lopják barátai . De bizony hasztalan őrizték , harmadnap föltámadott és kijött a sziklasirból . De nem ment ám föl röktön a mennybe, de nem ám ! Láthatatlan ruhába öltözött, mint a mesebéli hősök, és hol itt, hol ott jelent meg .

Először Mártának és Máriának jelent meg , azok örömben elszaladtak Simon Péterhez és elmondták neki az örömhirt . Ez volt halála után az első találka . Utána a bezárkózott barátainál jelent meg. Itt Tamás addig nem hitte el hogy Ő a megfeszített Jézus, amíg meg nem mutatta a sebeket, melyeket Pilátus pribékei ejtettek testén a keresztfán .

Ettől bátrabbak lettek barátai, el mentek halászni a Tibériás tengerre . Jézus a tengerparton várta őket. Ez volt a harmadik találkozásuk . Itt jóltartották sült hallal a barátai, utána eltűnt . Negyven napig bujkált álruhában a földön, csak azután szánta rá magát hogy föl megy a mennybe .

A negyvenedik napon, föl hívta barátait az Olajfák-hegyére , ott bátorította őket, hogy neféljenek ! Még fognak találkozni . Ezután kitárta karjait és emelkedett fölfelé, fölszált a mennybe. Hanem ezután kezdődtek a bajok . A mennyországban nem lehetett mulatozni. Jézus pedig ezt annyira megszota a földön , hogy sehogy sem tudott róla leszokni !

Törte a fejét, hogy mitévő legyen ?... Abban biztos volt hogy Szentpéter nem ereszti ki a kapunn, ezért hát cselhez kényszerült. Keresett egy félre eső helyet, amerre nem járt senki. Ott lyukat vágott a menyország oldalán, akkorát hogy férjen ki rajta a Jákóblajtergyája . Ezután egy csapóajtót is csinált belülről , amit becsuk ha kijön , így nem veszik észre a szökését .

Alkonyat után ovatosan le engedte a lajtergyát, mikor kívül volt , a csapóajtót is becsukta és lesétált a földre . Másnap hajnalban jó pityókásann ért föl a Jákób lajtergyáján , próbál gatta ki nyitni a csapóajtót, de nemsikerült, mert elfelejtett rá, külső zárt is csinálni . Kénytelen volt Szentpéternél zörgetni, hogy engedje be ! Mivel jól fölöntött a garatra, volt kurázsija és jól megzörgette a menyország kapuját .

- Ki az, aki olyan veszettül zörget?! - Szólt ki - Szentpéter .
- Én vagyok , a Fiu ! - felelte- Jézus.

Kinyitotta Péter a kaput és nem akart hinni a szemének , ahogy meglátta a pityókás Jézust. Elcsodálkozva kérdezte :

- Aztán hól járt a Ur-fi ? és ki engedte ki a kapunn ?
- A földön voltam a barátaimnál . Nem hagyhatom őket magukra , meg kell őket vigasztalni,- felelte - Jézus .
- Ezt elnézte neki Szentpéter , pedig mérges volt hogy a legjobb álmából zörgette föl. Ezért szigoruan rá parancsolt :
- Ha ez mégegyszer meg történik, hogy leszökik a földre és pityókásann jön haza, meg mondom a Teremtő Atyának, akkor aztán lesz ne-mulass!
- Csak nem tesz ilyent Péter bátyám ?! ... Inkább hozok magának is egy flaskával . Hízolget az Urfi , pityókás kedvében . De Szentpéter el utasította az ajánlatát:
- Nekem ugyan nem kell senki bora ! Ehhez tartsa magát az Urfi ! Amit mondtam, meg mondtam , aztán püktum !
- Debizony fittyet hányt Jézus , Péter fenyegetésére . Azután is leszökött a földre mulatni . De akkor annyira be szekundált, hogy csak a Tejutig tudott fölmászni a lajtergyán, ott lerogytak az inai. Ha a Göncölszekérre föl nem veszik, délig sem ért volna föl a menyország kapujáig . Ahogy ott leszált a Göncölszekérről , füttyörészve zörgette meg a kaput . Mérgesen kérdezte Szentpéter:
- Ki az ?!... Itt nem illik füttyörészve zörgetni !
- Én vagyok kedves Péter bátyám , az Urfi !Nyissa már ki !
- Ki nyitotta Szentpéter a kaput, látva az Urfi hogylétét, föl főrrt az epéje és hangosan kiabálta :
- Én aztán tovább már nem várok . Megyek bejelentem az Atyának hogy mit művel az Urfi !... és elindult a Trónterem felé . Látva ezt Jézus, megijedt és utánna szólt :
- Jól van Péter bátyám , menjen maga is árulkodni mint a Judás ! De akkor én is olyant teszok, amit soha nem tudnak jóvá tenni ! El megyek, aztán vissza sem jövök többé ! Akkor aztán mi lesz a Szentháromságból ? ...
- Ezt hallva, megdöbbsent és elgondólkodott Szentpéter és visszafordulva , így szólt Jézushoz :
- Jól van nem árulom el, ha megigéri hogy többet nem megy le a földre ! Nem az Urfinak való már az a földi élet !
- Igérem, ez volt az utolsó!... -mondta- Jézus. Ezt az ígérét be is tartotta. Másnap befalazta a titkos lejáratot. Jákób lajgyáját is összetörte, nehogy lamenjen rajta valaki a földre .
- A barátait kettős tüzes nyelvekkel intette a jóra. Így Ők is meg javultak és józan emberek lettek.

APÁCÁS TÖRTÉNETEK.

A MENYORSZÁG KULCSA.

Élt hajdanában egy előkelő nemes család, aki meg gyűlölte a világban elburjánzott erkölcstelenséget. Elhatározták; hogy egyetlen leányukat meg mentik az erkölcstelen élettől. Zárdába adják, hogy ott elnyerje ama Mennyei örömet és boldogságot. Mikor nagylánnyá serdült, zárdában helyezték, hogy ott Istennek testsző életet éljen.

Teltek az évek, de az ujdonsült apáca nem volt el ragadtatva az ottani étellel. Unta a folytonos imátkozást, mivel hogy nem érzett általa semilyen örömet, ami Őt boldoggá tenné. Igyhát sokat buslakodott.

A zárdától kissé távol állt az a kápolna, ahová naponta jártak az apácák, misére és gyónni. Javakorbéli barát tartotta ott a misét és Ő volt a gyóntatójuk is. / Afféle vérbeli csődör, / aki az arra vágyó apácáknak meg mutatta hogy miképp nyerik el, ama örömet és boldogságot.

Eme gyóntató barát szemet vetet, az ugyancsak csinos új apácára. Gyóntatás közben meg kérdezte tőle:

- Mond édes gyermekem, az apáca életben meg lelted-e, a lelki örömet? Mondj el nekem minden érzésedet őszintén, akkor én majd segítsek tehetségem szerint, hogy részesülj a lelki örömben és boldogságban. Ekkor az apáca bűnbánóan felelte:

- Óh szent atyám, bocsáss meg gyarló gyermekednek! Hasztalan imátkozom éjjel, nappal, nem lelek benne semmi lelki örömet. Sőt, boldogtalannak érzem magam! Erre, azt mondta a barát:

- Édes gyermekem, kéreznék el a Főnöknőtől valamelyik nap, hogy e kápolnában szeretnél néhány órát egyedül imátkozni, mely által leakarod vezekelni a titkon elgondolt bűneidet. Ha eképp cselekszel, én meg mutatom néked, miként nyerheted el a lelked örömét és boldogságát, ha igazán óhajtod azt!

- Oh szent atyám, lelkem mélyéből ez minden óhajom-mondá-az apáca. A következő napon, engedélyt kért a Főnöknőtől, hogy néhány órát a kápolnában tölthessen. Szeretne ott egyedül imátkozni, háborgatás nélkül szolgálni Istennek, a lelki örömek eléréseért.

Tetszett a Főnöknőnek az új apáca kegyessége, engedélsezte az ott maradását. Mise után mikor a többi apáca hazament, az új

apáca, az oltár előtt térdelve ott maradt és buzgón imátkozott .
Látva ezt a barát , a vágytól hevülten az apácához ment és
eképp szolott :

- Látom gyermekem hogy lelked mélyéből óhajtod az örömet
és az üdvösséget . Jöjj hát az én hajlékomba , ott megtanítlak
rá, miképp nyerheted el a lelki örömet és üdvösséget . Az apáca
mit sem sejtve követte a barátot, mikor beértek a barát laká-
sába, az bezárta annak ajtaját és így szólt :

- Édes gyermekem, mindent cselekedj aképp amint én . És vet-
közni kezdett a barát , az apáca is hasonlóképp cselekedett .
Mikor a barát már anyaszült meztlen volt , csodálkozva nézte
az apáca, hogy annak harmadik lába is nőtt. Meg is kérdezte :

- Oh szent atyám nekem miért nincs olyan középső lábam mint
neked van ? Én ilyet még soha nem láttam !

- Ez leányom a menyország kulcsa . Neked azért nincs ilyened,
mert tenálad van a menyország kapuja, amit ezzel a kulccsal le-
het ki nyitni, hogy élvezhessük a lelki örömeket és üdvösséget,

- felelte - a ravasz barát . Mikor a barát teljes gyönyörrel él-
vezte az üdvösséget , meg kérdezte az apácától :

- Nos gyermekem , hogy élvezted az üdvösség örömét ? Az apáca
csalódottan -felelte -:

- Oh szent atyám , nekem nem volt örömömre ez az üdvösség !

- Ez azért volt kicsit nehéz, mert rozsdás volt a menyország
kapu zára! Ezután már könnyen kinyillik, mert meg olajoztam .
Meglátod a következőben már te is élvezed a üdvösség örömét ,

- mondta- a ravasz barát . Kevés vártatra, ismét kinyitotta
a menyország kapuját. Akkor már az apáca is örömét lelte benne.
Ugyannyira, hogy azután ha csak tehetette , el kéretődözött a
Főnöknőtől , hogy kedveszerint részesüljön ama mennyei örömk-
ben és üdvösségben, melyhez a Barát mindannyiszor hozzá segi-
tette, a menyország kulcsával .

A kegyes szülők pedig boldogok voltak othon, hogy a leányuk
szent életet él a Zárdában .

A SZENT GYÖKÉR.

Egy kolostorhoz tartozó konyhakertben , egy munkabíró barát - tot álitottak kertészül , aki még bírta a nehéz kerti munkát . A kerten átfolyó patak vizéből , egy kis tavacsskát csinált a kert közepére a barát . Abból öntözgette a veteményeket , na- meg a forró nyári napokon abban szokott meg fürödni a kertész barát, hogy csillapítsa testének hevét , melyet a tűző napsu- garak és az ifju vére miatt érzett .

Paprika szezón ideje alatt a Főnöknő , minden ebéd után, kül- dött egy apácát segítségül a kertész mellé. Mivel az egyedül képtelen volt oly sok paprikát le szedni .

Eleinte az idősebbeket küldte a Főnöknő , azok nem voltak innyéra a kertésznek , szót sem váltott velük . Panaszkodtak a Főnöknőnek , hogy mért nem a fiatalokat küldi paprikát szedni ? Ők jobban bírnák a hajolást . Ezután a fiatalokat küldték ki paprikát szedni .

Egyszer mikor egy igen csinos apáca ment paprikát szedni , a kertész éppen fürdött a tóban. Ahogy meglátta a szép apácát , minden végtagja merevedni kezdett . Gyorsan kijött a vizből , de mivelhogy mezitelen volt, meglátta az apáca azt a különös me- revséget , amilyent addig még nem látott, meg kérdezte ; mi az ?

- Ez az a "szentgyökér" amit ha bele ültetem valamelyik szent edénybe, amivel az Isten csak a nőket áldotta meg , az azon nyomban részesül az üdvösségben és boldogságban -mondá-a barát.

- Aztán melyik nőket áldott meg az Isten , az olyan szent edénnyel ? - kérdezte- kíváncsian az apáca .

- Ugy hiszem téged is ! Jöjj be velem a csőszkunyhóban , ott megnézem hogy neked van-e .? - mondta- a huncut barát . Kíváncsian ment az apáca a csőszkunyhóba a baráttal, ahol meg mu- tatta hogy van neki is szent edénye. Azon nyomban bele is ültette a barát a szent gyökeret , mely által mindketten része- sültek az üdvösségben és boldogságban .

Annyira innyére vált ez a fiatal apácának, hogy amikor csak tehette, vitte a szent edényét a csőszkunyhóba , hogy bele ül- tessé a kertész a szent gyökeret . Annyira belemerültek az ültetés örömeiben hogy nem vették észra mikor ment a Főnök- nő megnézni hogy még mennyi paprika van a tövénn. Ahogy a csőszkunyhóhoz ért, elszörnyedve látta amint a barát és az apáca a szent gyökér elültetését élvezték boldogan .

- Mit cselekedtek ti Sátán fajzatai?! - kiátotta- magá -
ból kikelve a Főnöknő . S azon nyomban el zavarta a barátot. Bün-
tetésül nehéz mezei munkára küldték . Az apácát pedig el különí -
tették a többitől , szót sem válthatott vele senki .

Ha misére mentek be a faluba , mely távol volt a kolostorhoz ,
akkor is kődobásnyi távolságból bandukolt a többi apáca után .

Egyszer a templomhoz vezető ut melletti réten kaszált, a kerté -
szetből elzavart barát . Mivel előző reggelen látta hogy az Ő sze-
retett apácája a többi mögött egyedül ballag, ravasz gondolata
támadt. Ami eredményhez vezette . Mikor megpillantotta az apá-
cákat, gyorsan eldugta a kaszát a rend alá . Ő pedig az ut men-
ti lekaszált rend alá feküdt , jól betakarta magát a lekaszált fü-
vel . Izgatottan várta hogy az apácák el vonuljanak mellette .
Tudta milyen távolságban jön a többi apáca után , kivel oly bol-
dogan élvezte az üdvösséget. Ugy intézte hogy a szent gyökér ki -
látszott a fűből . Mikor odaért az apáca, meglátta a fű között
mozgó szent gyökeret . Örömeben így fohászzkodott fel :

" Óh, te áldott szent gyökér .

Mely a fűből ki nővél !

Nem megyek a misére .

Rá ülök a gyökérre ! "

Mire le ült volna, előbujt a barát a rend alól . Amig a többi apácák
a misén voltak, Ő addig a szent gyökér által néhányszor részesült
a földi üdvösség örömeben, amit a Főnöknő meg irigyelt tőle, ott
a kolostor kertész gunyhójában .

CIGÁNY ÉS A PAP.

Ez még abban az időben történt, amikor még a plébánosok olyan jó módban éltek, hogy külön kondásuk volt, olyan sok volt a sertés álományuk. Egy ilyen jó módu papnak volt egy cigány kondása aki soha nem tudta meg előzni a köszönésben a papot. Már nem álhatta szónélkül a cigány, így szólt a paphoz:

- Kedves Főtisztelendő ur. Nagyon röstelem magam hogy mindig meg előz a köszönésben.

- Engem még senki sem előzött meg a köszönésben, - mondta elbizakodva a pap. De nem is fog! Tudod mit, More? Ha holnap reggel, te meg tudsz előzni a köszönésben, kapsz egy malacot!

- Jól van főtisztelendő ur! Előre is köszönöm szépen! - mondta a cigány. Este haza ment vacsorázni, vacsora után hóna alá csapott egy üres zsákot és vissza ment a plébániára. Óvatosan fölmászott a szakácsnő hállószobája ablaka előtti körtefára.

A megfelelő ágon, a zsákra ülve, kényelembe helyezte magát. Ahogy ott üldögélt, egyszer csak látja ám, hogy plébános pucérra vetkőzve, kezében egy égő gyertyával, bemegy a szakácsnő szobájába. Odabujt a szakácsnő mellé és a mellét simogatva huncutul kérdezte:

- Mond gerlicém, mi ez a domboruság?

- Ez a Sinaí hegy, - mondá a szakácsnő. Ezután lejebb tapogatott a pap és megint meg kérdezte:

- Hát ez itt mi lehet?...

- Ez pedig Róma, körül parkosítva, - felelt a szakácsnő.

Ezután pedig a szakácsnő kezdte meg a tapogatást, ő is meg kérdezte a paptól:

- Hát ez itt mi lehet?

- Ez pedig a Pápa! - mondta a pap. Mivelhogy a Pápának Rómában van a székhelye, el küldjük a pápát Rómába, - mondta a pap.

A cigánynak minden porcákája zsibbadt a fánn. Izgatottan izgott-mozgott. Nehezen várta hogy mikor köszönhet jóreggelt a papnak, hogy meg kapja a malacot.

Éjfél után leszált az ágyról a pap és ment az ablakhoz hogy megnézzze, esik-e az eső, mivelhogy nagy volt a szárazság. amint kihajolt az ablakon, a cigány nyot köszönt neki:

- Jó reggelt Főtisztelendő uram! A pap ijedten kérdezte:

- - Hát te már ilyen korán itt vagy?

- Már akkor is itt voltam , amikor a Pápa ment Rómába! - felelte - a cigány sunyutva .
- Jól van More , most kifogtál rajtam , ha befogod a szádat és senkinek nem mended el , amit láttál és hallottál , azok még egy malacot ráadásul . De jól vigyázz ! Ha eljár a szád , áris - tomba záratlak ! Most eredj haza és hozz egy zsákot !
- Már elhoztam velem , -mondta- örömmel a cigány . Reggel bol - dogan vitte heza a malacokat a cigány .

./.

CSIZMADIA MEG A PAP.

Hajdanában mikor még vonatok sem jártak , de még biciglik sem voltak, élt egy szegény csizmadia mester , kinek nagyon csinos felesége volt . A csizmadia nem mert segédet tartani , attól félt hogy amig Ő a vásárokat járja , el szereti a feleségét .

Igy aztán csak egy- egy inasgyerekkel dolgoztatott. Mikor elkészítettek annyi csizmát, hogy érdemes volt vele utra kelni , bele rakta a csizmákat két kúttőzsákba, a zsákok száját egymás - hoz kötözte és vállára vette a zsákokat , egyiket elől, másikat hátul és el indult velük a vásárra .

Felesége ilyenkor süttött egy kemence hamuba sült pogácsát , tele rakta vele a férje tarisznyáját , azt ette szegény csizma - dia, amig haza nem ért .

Mikor elment a májszter , nekiált az asszony finom rétest sütni. Az inast is jóltartotta rétesel mikor az kisült . Este mikor haza indult az inas, megparancsolta neki a csizmadiáné hogy szol - jon be a Plébános urnak hogy jöjjön azonnal ! Szótfogadott az inas, meg mondta a plébánosnak az izenetet , de Ő is visszalopakodott és az ablakfüggöny résin, megleste hogyan ettek ,ittak, mulat - tak a pappal . Az udvarban lévő lasponya bokorba elbujva, azt is megleste hogy mikor megy el a pap .

Nagyon megsajnálta az inas a mesterét, hogy az hamuban sült po - gácsával éll, a pap pedig rétest kap és itt is alszik .

Egyszer munka közben , amikor az asszony nem volt othon azt mondta az inas a csizmadiának :

- Mondanéki valami fontosat a májszter uramnak, ha nem árul el a ténsasszonynak !/ Igy titulázták régen az iparosnékat./
- Mond csak bátran fiam , dehogy árulak el ! - Biztatta- az inast .
- Hát izé ... amikor elmegy májszter uram a vásárra, a Ténsasz - szony neki áll rétest sütni és este a plébánossal eszne - isznak. Még nótát is strófált a májszter urról ! Vacsora után pedig itt

alszik a pap hajnalig , - mondta - az inas .

- Köszönöm fiam hogy ezt meg mondtad nekem ! Majd elveszünk a pap kedvét a rétes evéstől , de az asszonyét is , - mondta - a csizmadia . A következő alkalomkor ne menj el a papért, máh az, hogy másfelé van dolgod . Utánna bujj el a kertii bokrokban . Én is elindulok , de a faluvégéről visszajövök és elbujok a házkörül . Ha elmegy a feleségem a papért, mindketten be jö - vünk . Te elbujsz az ágy alá , én pedig az ajtó mögötti put - tonyban . Ha dalolni kezdenek , te is dalold közben hogy én is ott vagyok . Akkor mindketten előbujunk , a többi már az én dolgom lesz !

Hozzáláttak a csizmakészítéshez , mikor elkészültek a csizmák, ismét utra készült a csizmadia egy tarisznya hamuban sült pogá - csával . De a faluvégiről visszafordult és a kertalján átt , visszatérve ő is elbujt a lasponya bokorban . Az inas is a gaz - dája mellé bujt el . Ahogy előre megbeszélték . Onnan lesték hogy mikor megy el az asszony a papért . Mikor látták hogy elment , gyorsan bementek a lakásba . Az inas az ágy alá bujt, a csizmadia pedig az ajtó mögötti puttonyba bujt, kezében a jó erős lábszijjal .

Hamarosan haza ért az asszony, kis idő múlva a pap is meg érkezett . Egy devizsony bort hozott a reverendája alatt .

Elővette a rétest az asszony és elkezdtek az evés, ivást . Mikor már jól be ittak, elkezdte az asszony a nótázást :

"El küldtem a májszteromat a vásárra .

Jól tartottam hamuban sült pogácsával ."...

És mielőtt folytathatta volna , az inas így folytatta :

" Sarokban a puttonyom, abban van a májszterom

Tirerájszom !" Ekkor kiugrott a csizmadia a puttony - ból , kezében a lábszijj . Ő pedig így folytatta a nótát :

" Álj inas az ajtóban, lesz a papnak vacsora .

Tirerájszom !"

Ekkor a lábszijjal elkezdte a papot páhólni . Agyban-fejben ver - te . Jajgatott a pap, irgalomért esengett . De a csimadia addig ütötte amig a karja elfáradt . Akkor kinyitotta az ajtót és ki lökte a papot . Ezután az asszonyt veette sorban . Mikor az össze esett a veréstől, kevette a hamuban sült pogácsát a tarisz - nyából és ugy telle tömte vele az asszony szájját, hogy megfulladt .

Nem süttött többet rétest a papnak, sem hamuban sült pogácsát az urának .

AZ ATYA ÉS A SZENTLÉLEK.

Volt a plébánosnak egy cigány cselédje, aki szorgalmas és csendes ember volt. Szerette volna a plébános vallásos emberré nevelni. El járatta magához hittan órákra.

Elsőben az Urát imát tanította. Az nagy nehezen sikerült neki, hanem mikor a Szentháromságot tanította, azt az Istennek sem értette meg a cigány.

Magyarázta neki a plébános:

- Figyelj ide! A Szentháromság három részből áll! Ugy mint: Az Atya, A Fiu és a Szentlélek!

- Tudom! - mondá - a cigány.

- Hát akkor mond meg, miből áll a Szentháromság?

- Fiu és Szentlélek! - felelte - a cigány.

Látta a pap hogy nem boldogul a cigánnyal, azt mondta neki:

- Addig ne gyereél hozzám, amíg meg nem tanuló hogy miből áll a Szentháromság! Ha meg tanuló, kapsz tőlem egy malacot!

Haza ment a cigány, keresett egy zsákot és még az nap este elindult a paphoz. Magával hívta az idősebbik fiát is. Odaérve, fiának adta a zsákot és azt mondta neki:

- Csak én megyek be egyedül, te maradj itt és várj! Bekopogott.

- Tessék bejönni! - mondja - bent a pap.

- Dicsértessék a Jézus Krisztus! - köszönt - illően a cigány.

- Mindöröké! - fogadta - a pap a köszönést. Nos, már megtanultad?

- Igenis, Főtisztelendő ur! - mondta - a cigány.

Hát mond meg, miből áll a Szentháromság? - kérdi - a pap.

- Atya és a Szentlélek! - feleli - a cigány.

- Hát a Fiu hól maradt? - kérdezte - nagy hangon a pap.

- Az odakint tartja zsákot! Elhívtam hogy segítsa haza vinni a malacot! - felelte - a cigány.

Belátta a plébános hogy nem tud kifogni a cigány eszén, neki adta a malacot. Többet nem próbálkozott hogy meg tanítsa a Szentháromságra.

KÁNTOR ÉS A PAP .

Ez a história , azzal a plébánossal esett meg , akinek igen csinos szakácsnője volt . Így hát a pap nem is rejtette véka alá, az iránta való érzelmét . Főként ha kicsit többet ivott a miseborból , Pedig elég gyakran nézett a pohár fenekére .

Egy ilyen alkalomkor borozgatás közben , ölében a szakácsnővel borozgatott a plébános . A gerlicéktől tanult édes csokolódás közben , észre sem vették hogy a kántor belépett a konyhába, melynek az ajtaját el feledték becsukni , sőt , tárva nyitva volt .

Belépve, megdöbbsent a kántor és meg állt. Vissza akart fordulni, de mégsem tette. Nem akart dolgavégezetlenül el menni , torkát köszörülve nagyot köszönt :

- Dicsértessék a Jézus Krisztus ! A szakácsnő ijedten fölkiáltott :
- Jesszus Máriám ! Most mi lesz Plébános ur ?! ...
- Ugye kántor uram nem látott semmit ? Ugyebár én is férfi vagyok! Ugye nem mondja el senkinek , amit látott ? - kér - lelte - a pap a kántort .

- Dehogyan mondok ! Dehát abból a finom miseborból nekem is adhatna a plébános ur ! - mondta - a kántor .

A szakácsnő meg töltött egy pintes üveget és a kántornak adta. A kántor megköszönte a bort, majd jövedele ügyének elintézése után , vidáman vitte haza a bort . Azt mondta a feleségének :

- Gyer anyjukom igyál te is egy kis mise bort ! Iszogatás közben elmesélte feleségének hogy miért kapta a bort . De azt is lelkére kötötte , hogy nem szabad elmondani senkinek !
 - Dehogyan mondok én senkinek ! - fogatkozott- a kántorné .
- Azonban alig várta hogy elmondhassa a barátnőjének .

A plébános nembizott a kántor ígérétében, ezért ravasz tervet eszelt ki . Mivel a kántor felesége is szépasszony volt , vett számára egy öltözőnek való gyönyörű Kásmér anyagot . Be vitte a gyontató székébe tette. Amikor a Kántorné ment gyónni , szerelmet vallott az asszonynak és neki adta a ruha anyagot azzal a feltétellel ; hogy csak akkor varrassa meg , ha elfogadja a szerelmét ! Ha a misénn megjelenik a ruhában, azzal jelezze hogy hajlandó a találkára .

Hazavitte az anyagot a Kántorné és elmondta férjének hogy millen feltétellel kapta a plébánostól . Azt mondta a Kántor:

- Varrasd meg a ruhát és Vasárnap abban gyere a misére !

Ugy is lett. Elkészült a gyönyörű Kásmér ruha és abban ment Kántorné a misére, de kicsit késve. A plébános már nagyban misézett. S mikor meglátta az ujruhában jövő szép asszonyt, a lélegzete is elállt. Még a misézést is eltévesztette, azt mondta:

- "Dolóreszin Gizi!" / így hívták a Kántornét ./

A Kántor pedig gyorsan rá felelte:

- "Kásmér szoknya, rétli!" Meg döbbsent a plébános, rájött hogy túl jártak az eszén.

./.

IHAHA MENYECSKE.

Ez az eset úgy történt, hogy egy faluba nagyon szemenek tetsző menyecske került férjhez, ahol egy nagyon kacér Barát lakott. Ha kedvére való menyecskével találkozott az utcán, el nem kerülte szónélkül. Mindegyiknek ezt mondta:

- "Ihaha menyecske!" Amelyik jóban akart vele lenni, rá felelte:

- "Ihaha Barát!"... Már az egész faluban tudták a Barát nak ezt a szokását.

Az új menyecskével is összetalálkozott a Barát, neki is mondta:

- "Ihaha menyecske!" ... De a menyecske rá sem nézett, szónélkül el kerülte. De többször is találkozott a Baráttal és az mindig Ihaházott, meg kérdezte a férjétől:

- Nem tudom miért mondja nekem az a Barát hogy Ihaha menyecske, ahányszor csak találkozok vele? Azt felelte a férje:

- Ha még egyszer mondja, te pedig feleld rá, "Ihaha Barát!"

Ha azt kérdezi hogy mikor jöhet el hozzád? Mond, holnap délután.

Ugy is lett. Másnap ismét találkozott a Baráttal, ismét mondta:

- "Ihaha menyecske!" Az pedig kacéran rá felelte:

- "Ihaha Barát!"... Megörült a Barát, izgatottan kérdezte:

- Jaj aranyos gerlicém, mikor mehetek el látogatóban?

- Ma délután három órakor egyedül leszek, -mondta- a menyecske.

- Jól van gerlicém, ottleszek pontosan! -mondta- a Barát.

Hazaérve, elmondta urának a menyecske, hogy találkozott a Baráttal és délután három órakor, jön látogatni!

- Jól van csak jöjjön, majd el vesszük a kurázsiját! -mondta- a férj. Én be készítetek a pajtába, két heti szecskának való kukoricaszárt. Ha jön, hívó a pajtába, mond hogy ott nem zavar senki benneteket. Én majd ott várlak benneteket.

Elérkezett a három óra, jött ám siető léptekkel a Barát. A vágytól kihevülten és pirult arcal. Amint az ajtón belépett felhevülten mondta:

- Jaj , gyönyörű csillagom , de nehezen vártam erre a percre és ment a menyecske felé, meg akarta ölelni . Az asszony igyszólt:

- Jaj, itt nem lehet ! Félek, hátna jön valaki ! Menjünk ki a pajtába, ott senkitől sem kell félnem !

-- Helyes ! Ott nagyobb biztonságban leszünk ?- mondá- a Barát és vágytól hevülten ment gyors léptekkel. Elől a Barát, utána a menyecske . Ahogy beléptek a pajtába, az ajtó mögött álló férj , gyorsan bezárta a pajta ajtaját és elkiáltotta :

- " Ihaha Barát !" ... Megijedt a Barát és rémülten kiabálta:

- Jaj Istenem ! Irgalom ! Segítédég ! ... Azt mondta a férj :

- Mit óbégatsz ! Hisz nem bántott senki és nem is fog !

Itt ez a szecskavágó , ezt hajtod amíg le nem fogy az itt lévő kukoricaszár ! Utána haza mehatsz , megértetted ?!

Hajtotta a Barát szó nélkül a szecskavágót, folyt róla a verejték mint a zápoesső. Még a nyelve is kilógott a fáradtságtól.

Mikor minden kukoricaszárt levágott a Barát, a férj kinyitotta a pajta ajtaját és azt mondta :

- Most az egyszer verés nélkül elmehatsz, de ha még egyszer itt találkozunk, akkor én vágom le , a férfi ékességedet !

Zihálva menekült a Barát , örült hogy agyon nem verte a férj . Et is ment a kedve a menyecskékre vadászástól . Füle- farka lógott, annyira el fáradt a szecskavágó hajtásban.

Pár hét elmultával ismét találkozott a menyecske a Baráttal, de az rá sem nézett , szem lesütve ment el a menyecske mellett. Akkor a menyecske szólította meg :

- " Ihaha Barát !" ... A Barát mérgesen -felelte -:

- Ihaha ám az anyád Szüzmáriája ! Talán ki ürült a szecskás ládátok ?! ... Engem többet bolondá nem teszel ! Örökre elment a kurázsijja a menyecskéktől a Barátnak .

AZ ANDOCSI BUCSU ÖRÖME.

Abban az időben mikor még sokan a bucsujárásos zarándoklástól várták a bűneik bocsánatát . Igen nagy szárazság lévén , elindultak prosekcióval essőt kérni a Szüzanyától .

ki-ki, a saját titkos vágyának be teljesülését várta ezen zarándoklástól . Közösenn fogadtak egy lovaskocsit , arra rakták föl a felesleges ruhájukat és az élelmüket .

Egykis szatyorban mindenki vitt üvegben teát, vagy kávé . Menetközben ha a sok énekléstől kiszáradt a torkuk, abból ittak egyet- egyet . Egyszer az egyik asszony szatyrából folyt a kávé. Meglátta az utánna menő Előénekes. Éneklés közben így figyelmeztette ;

"- Ki eshetett a dugolya ! Mind el folyik a kávéja !" Aatöbbi asszony így folytatta : " Mária segíts! Óh segíts mi rajtunk!" A figyelmeztetett asszony pedig így felelt éneklés közben a figyelmeztetésre : "A Nem folyhat mert be van dugva ! " Az asszonyok pedig énekelték : " Boldogséges Szüzmária !"

Ahogy bandukoltak Andocs felé, egy fekete felhő kerekedett és zuhogott belőle a jeges eső . Fa alá nem mertek állni, ment vilámlott, így bőrig áztak a hideg jeges esőben. A fuvarosuk előre hajtott , Ő már az Andocsi kocsmában, buzgón követte Krisztus tanítását, mikor azt mondta : "A Igyatok ebből mindnyájam !" Andocsra érve a bucsusok jól lepirongatták a fuvarost .

Majd a ruháikat szárítás után bementek a templomba imátkozni. A Rózsafüzér királynő letérdelt a Szüzanya szobor elé és így fohászodott :- " Óh Szüzanyám ezt mért tetted ?... Mi essőt kérünk , nem jeget !"...

Éjszaka szénáspajtában, szalmán feküdtek . Egyik oldalról a nők, mások oldalról a férfiak . Egy huncut legény , éjjel mikor azt hitte mindenki alszik, odamászott a nők közé és hamarosan élvezte a bucsujárás örömét . Mivel hogy kedvére élvezte azt, kivette zsebéből az erre szánt krétát és titkon keresztet húzott annak hátára . Tudni akarta ki az a nő, mivelhogy némán ment a játék . Reggel kíváncsian figyelte , kinek van kereszt a hátán. Meglepődve látta , hogy a saját anyját keresztelte meg éjszaka .

A saját anyját részesítette a bucsujárás örömeiben .

/ RÉGI KATONÁS HISTÓRIÁK/.

ÉDESANYÁM BÁNT A HURKA !

Valamikor réges-régen, amikor még vonatok sem jártak. A szegény szabadságos katonák napokon átt csak az " Apostolok lován" jutottak haza . Ha be sötétedett, bementek valamelyik házhoz éjszakai szállást kérni, másnap reggel aztán folytatták utjukat.

A katona idő alatt megtanultak egymástól minden huncutságot, aminek néha hasznát is vették .

Egy ilyen szabadságos katona , hazafelé menetközben be tért egy tisztes parasztházhoz szállást kérni , ahol éppen disznóölés volt.

Alkonyat tájban ért oda, a szállásdíj fejében felajálta hogy sötétedésig fűrészelt nekik fát, mert ilyenkor sok elfogy .

A gazda örült is neki, mert ő nemszivesen fűrészelt . Neki ált a katona fűrészelni, még sötétedés után is fűrészelt .

Elkészült a finom disznótoros vacsora . A katona nyála már a szagától is folyt, de csak fűrészelt , huncutságot kieszelve . Azt mondta a gazda a lányának : - Eredj lányom hívd be a vitéz urat vacsorázni. Fűrészelt már eleget ! Kiment a lány és így szólt a katonához :

- Vitéz ur jöjjön be vacsorázni ! Nem is tudom hogy szólít - sam ? Mondja meg mi a neve ? Én Jutka vagyok - mondta -.

- Jaj kedves Jutka, nekem olyan csunya nevem van , nem merem meg mondani sem, - felelt - a katona.

- Mondja csak meg , hogy hívják - kérdi- a lány.

- Az én nevem Hurka , - mondta- a katona .

- De érdekes neve van! Hát akkor kedves Hurka, gyöjjön vacsorázni!

- Mindjárt megyek, csak menjen be galambom , -mondta a katona.

Bement a lány, a katona pedig fűrészelt tovább . Vártak kicsit , akkor azt mondja a gazda a feleségének :

- Menj anyjuk , te hívd de a vitéz urat ! Kiment az asszony , ő is meg kérdezte :

- Mondja kedves vitéz ur , mi a maga neve ? Hogyan szólítsam ?

- Jaj kedves nénén, nekem olyan csunya nevem van , megsem merem mondani , - mondá- a katona .

- Mondja csak bátran, nem számít , kinek mi a neve ? - mondta - az asszony .

- Az én nevem Punci , - mondta - a katona .

- Hát valóban különös neve van ! - mondta - az asszony .

- Hát akkor kedves Punci , Gyűjjön már be vacsorázni mert elhül a finom vacsora !

- Röktön megyek, csak menjen be néném asszony! Bement az asszony

de a katona tovább fűrészelt . Már nem győzték várni, végül

a gazda is kiment hogy be hívja . Ő így szól a katonához :

- Mond csak kedves öcsém , hogy hívnak ? Nem tudom mi a neved .

- Jaj kedves gazduran, meg sem merem mondani , olyan csunya ne-
vem van nekem !

- Mond csak öcsém , bárhogy is hívnak,- biztatta- a gazda .

- Az én nevem Farkinca ! - mondta- visszafolytott nevetéssel
a huncut katona .

- Hát akkor kedves Farkinca öcsém , gyre vacsorázni . Megfogta
a katona kezét és úgy vezette be . Asztalhoz ültek és jóízűen
ették a finom sült hurkát, kolbászt és pecsenyét . A leánynak
annyira ízlett a finom hurka, hogy az anyja rá is szólt :

- El ne ronsd a gyomrod azzal a sok hurkával !

Vacsora után lefeküdtek, de mivel csak egy szobájuk volt , a ka-
tonát is ott fektették le . Egyszer csak nyöszörgésre ébredt
föl az asszony . - Édesanyám , bánt a Hurka !-nyöszörögte-a lány .

- Nem megmondtam hogy ne egyél annyit !- Kerholta az anya a
nyöszörgő lányát .

- Nem attól van bajom ! A Hurka bánt ! Ismételte a lány . Már nem
tudta el halgatni az anya a lánya nyöszörgését, fölkelte hogy ad
sósborszeszes cukrot a lányának, attól majd jobban lessz .
Ahogy lámpát gyújtott , rémülten látta hogy a katona a lányán
fekszik . Rémülten kiáltotta az urának :

- Nézze kend, Jutkának a lábaközött van a Punci !

- Az anyád teremtésit , ezért keltettél föl ?!... Hát hun lenne ?
A homlokán nem lehet ! A tied nem ott van ?-mérgeződött-a gazda .

- Nem azt a Puncit mondom én !- kiabált- az anya . Hanem a katona !
Akkor nézett csak föl a gazda, amikor a katona hóna alá kapva
a gunyáját, pucéran menekült ki a szobából .

A gazda kiabálva szaladt utána :

- Segítség ! Fogják el a Farkincát !... A szomszédja éppen
az udvaron végezte a kisdolgát, annak is oda kiáltotta :

- Szomszéd , fogja meg a Farkincát !... Az meglepődve -mondta-.

- Hát nem látja hogy azt fogom ?! A katona pedig egérutat nyer-
ve , tovább szaladt . A falun kívül beöltözött a mondérijába .

EZ AZÉRT VAN !

Valamikor a kukoricagánicás világ idején, a falutól távol eső tanyán, élt egy kertész család. Csak akkor találkoztak emberekkel, mikor a terményt vitték be a piacra.

A kertész sokkal idősebb volt a feleségénél. Aki szemre való asszony volt. De volt nekik egy nagyon csinos leányuk kinek a nehéz munkán kívül, semmiféle szórakozásra alkalmát nemvolt.

Egyszer egy szabadságos katona tévedt be a tanyára, éjszaka kára szállást kért. Mivel szívesen látott vendégként fogadták, másnap is ott maradt. hogy a szíves fogadtatásért, segített ásózni a kertésznek. Ezt jó szívvvel vette a kertész, mivel már fogytán volt az ereje.

Ahogy ásózott, kitörött az ásó nyele. Be küldte a kertész a katonát hogy kérjen egy baltát, amivel az ásó nyelét megcsinálják.

Bement a katona a tanyára, a kertész leánya a ház mögött etette a kacsákat. Azt mondta a katona:

- Be küldött a kertész uram, azt mondta; ölelgesselek meg egy kicsit, mert ide nem jár senki fia, aki meg ölelgetne!

- Sajnos ez igaz! Ha ez édesapám kívánsága, nem bánom ha meg ölelget,- mondta- a lány.

A katona úgy Isten igazából meg ölelgette a lányt, utána el kérte tőle a baltát. Vissza ment a kertészhez, azt hazudta hogy nehezen találták meg a baltát.

Később pedig pipázhatnékja támadt a kertésznek, akkor is be küldte a katonát, de azt mondta hogy a feleségétől kérje el a pipálát és a dohányzacskólyát, mert a leánya sohasem ott keresi ahol van.

Bement a katona, a kertészné a szekrényben rakosgatott, így szólt:

- Kertészné lelkem, azt mondta a kertész uram, hogy győjjen be és gyöngyölgessen meg kicsit kelmedet. Mert neki már ritkán van kedve az ilyesmire!

- Még szép tőle hogy beismeri! Hát ha ez a kérése, és nem ellenkezek, - mondta- az asszony.

Amikor a katona jól meg gyöngyölgette a kertésznét, utána el kérte tőle a kertész pipáját és a dohányzacskót és vitte a kertésznek. Aki már kezdett mérgelődni. Megkérdezte a katonától:

- Hogy-hogy ilyen sokára küldte a feleségem a pipámat?

- Azért, mert a kedves leánya el tette a helyéről és csak későn találta meg a kedves felesége,- füllentett- a katona.

A kertész rátömött a pipára és rá gyujtott. Jóízűen pöfékelte a bodor füstöt a tajtékpipából.

A kertész pedig elégedetten, szorgalmasan ásta a kertet.

A kertészné és a leánya pedig nagyban forgulódtak a konyhában. Készítették a finom ebédet. Finom kacsasültet is készítettek. Mikor elkészült az ebéd, kiment a leány a kertben és hívta őket ebédezni:

- Édes apám, elkészült az ebéd, gyűjjenek ebédezni!

Asztalhoz ültek és jóízűen ették a finom ebédet. Amikor a kacsasültet ették, a leány kivette tányérjából a kacsa combot és a katona tányérjába tette, ezt mondta:

- Kedves vitéz ur, tudja, ez azért van! Meg köszönte a katonának és jóízűen megette.

Utánna a kertészné is a katonának adta a legjobb falatját, ő is azt mondta mint a lány:

- Kedves vitéz ur, ez azért van!... Azt is megköszönte a katonának. A kertész csodálkozva nézte, hogy a leány és a felesége a katonának adták a legjobb falatjukat. Gondolta: ha ezek ennyire meg becsülik a katona szorgalmát, ő sem akart fukar lenni, ő is neki adta a kacsa Püspökfalatját, -mondván-

- Kedves vitéz ur, ez azért van! ...

Ekkor a kertészné elcsodálkozva kérdezte az urától:

- Hát kendet is meg cicerélte, a vitéz ur!?...

- Mért? Hát ti azért adtátok neki a hus részeteket?! - kérdezte a megrémült kertész.

- Igen! a kend parancsára tettük, -mondta- az asszony és a leánya. A katona pedig gyorsan kerekét óldott, elment.

T A R T A L O M .

/ BIBLIÁS TÖRTÉNETEK./

- 1- A Bűnbe esés .
- 2- Nőé apánk és az Özönviz.
- 3- A Kánaai mennyegző .

~~4xx~~

/ APÁSÁS TÖRTÉNETEK. /

- 4- A Mennyország kulcsa.
- 5- A szent gyökér .

/ PAPOS TÖRTÉNETEK./

- 6- Cigány és a pap.
- 7- Csizmadia meg a pap .
- 3- Az Atya és a Szentlélek.
- 9- Kántor és a pap.
- 10- Ihaha menyecske .
- 11- Az Andocsi bucsu öröme .

/ RÉGI KATONÁS HISTÓRIÁK./

- 12- Édesanyám , bánt a Hurka !
- 13- Ez azért van !

205-25
